

Macie teraz w ręku końcowe wydanie naszej gazetki na rok szkolny 2011/2012 i jednocześnie ostatnie, nad którym przyszło mi pracować jako redaktor naczelna. Jestem bardzo dumna z pracy wszystkich dziennikarzy i chcę im podziękować za rok wspólnej pracy. Mimo pojawiających się przeszkód tworzenie gazety zawsze będę ciepło wspominać. Całą klasą pragniemy pozostawić po sobie coś więcej, niż tylko wspomnienia, dlatego żegnamy się dziś ze Szkołą Gedanensis odpowiadając na dręczące każdego pytania *Kim jestem?* oraz *Czego chcę?*. Odchodzimy dając wam niezbitą dowody, że można przetrwać trzecią gimnazjum!

Miła Popowska

Trudno jest zdefiniować siebie, gdy ma się 16 lat. Można mówić rzeczy oczywiste: jestem człowiekiem, uczniem, dzieckiem, jednak odpowiedź na pytanie

"kim jestem?" nie jest taka prosta. Wiem, że dzięki moim rodzicom i przyjaciołom jestem kimś wielkim. Wszyscy otaczający mnie ludzie sprawiają, że jestem tym, kim chcę być. W życiu, jak każdy człowiek chcę być szczęśliwa. Mam tylko nadzieję, że moi najbliżsi nadal będą mi to umożliwiać i wspierać mnie, niezależnie od podejmowanych przeze mnie decyzji, również tych mijających się z ich oczekiwaniami.

Agata Kurowska

Jestem marzycielem i chciałbym być gwiazdą.
Fryderyk Skrzypkowski

1. Kim jestem ?
Jestem przede wszystkim człowiekiem.

2. Czego chcę?
Pokoju na świecie, żeby człowiek nie był człowiekowi wilkiem, aby każdy czuł, że jest wartościowy,

aby każdy był szczęśliwy.

Maria Błażko

1. Jestem rycerzem, liderem bandy.

2 Chciałbym być pasowany oraz aby moja banda wzniosła się na szczyty.

Przemysław Studziński

KIM JESTEŚ?

CZEGO CHCESZ?

Jestem młodym człowiekiem, szukającym swojej drogi życia, Podejścia do ludzi, optymizmu, uśmiechu, radości i wszystkiego szczęśliwego, co mogę mieć dzięki temu, że się urodziłam. Chcę spełniać na razie wytyczone sobie cele, jak z nimi będzie, zobaczymy. ; D *Milena Gutowska*

Jestem uczniem gimnazjum, przyszłym licealistą i początkującym

poszukiwaczem przygód. Najprawdopodobniej też łucznikiem,

śpiewakiem i dubberem.

Chcę zostać muzykiem, zdobyć sławę i fortunę (klasyka), ale i dostać się do wybranego liceum, zdać maturę, mieć dobrą pracę itd, zaprojektować coś, co przywróci mi słuch.

Konrad Smółko

pojechać nad ocean, nad te ciepłe miejsca i poczuć tamtejsze fale.

Magda Szcześniak

1. Kim jestem?

Cóż mogę powiedzieć, jestem jak skała, która nie wie, że jest wulkanem, z którego

kiedyś wypłynie

cenna lawa. Tak też można. 2 Czego pragnę? Może tego, by za kilka dobrych lat robić to, co robię,

tylko lepiej. Jeszcze

KIM JESTEŚ?

CZEGO CHCESZ?

Jestem uczniem najlepszego gimnazjum w Trójmieście. Jestem zagubionym nastolatkiem szukającym sensu życia. Jestem istotą myślącą i czującą. Jestem Człowiekiem. Czego chcę? Chcę wolności, chcę naprawić świat. Chcę rewolucji. Chcę szczęścia niezależnie od ceny.

Piotr Lango

Jestem na krawędzi, w każdym tego słowa znaczeniu. Czekają mnie wybory, których zupełnie nie jestem pewna, a to dopiero początek. Nie będę ukrywać, że większości z nich się boję. Obecnie

pozwalam sobie niejako dryfować przez własne życie z nadzieją, że zawsze sobie poradzę. Bo właśnie taką osobą jestem, ostatecznie zawsze mi się udaje. Szczęściara, szczęściara, okropna szczęściara. Tylko co dalej? Pytaniami o przyszłość świat bombarduje nas, gimnazjalistów, bezlitośnie i nieustannie. Z każdym kolejnym coraz trudniej mi znaleźć odpowiedź, no bo jak? W tym wieku?! To jedyne myśli, jakie przychodzą mi do głowy. Ale jak spoglądam w dół, ponad tą nieszczęsną krawędź, to mam nadzieję. Dużą. I skręca mnie ciekawość. Bo za wszelką cenę chce być z siebie dumna. Żebym za

za kilkanaście lat mogła spojrzeć do tyłu i stwierdzić, że było warto. Czy to będzie mój wymarzony plan filmowy, czy fizyka

kwantowa świeżo po klasie politechnicznej, czy też mała cukiernia w baśniowej Japonii tego nie wiem. Liczę, że zarówno serce jak i świat skierują mnie w miejsce idealne. Nawet więcej, ja, o naiwna, w to wierzę! A czego chcę dziś, w obecnej godzinie? Pragnę tańczyć sobie po tej krawędzi i drwić ze wszystkich obowiązków świata. Poczekam jeszcze trochę, aż wyrosną mi skrzydła i rzucę się w ślad za Ikarem. Wiem, że z nas dwojga to on spadnie w dół, bo ja jestem tą okropną szczęściarą. I niech tak zostanie.

Miła Popowska

Jestem istotą myślącą, szukającą odpowiedzi na

nurtujące mnie pytania. Jestem człowiekiem, który nie pozostawia w swoim życiu żadnych wątpliwości, żadnych niewyjaśnionych

zagadnień.
- Pragnę wejść w wielki świat wiedzy i osiągnąć więcej niż przeciętny człowiek. Nie chcę umierając pozostawiać po

sobie jedynie testamentu.
Jan Frankowski

Kim jestem?

Hmm, w sumie nie wiem co mam na to odpowiedzieć, bo jestem zwykłą dziewczyną, która lubi siatkówkę i spędza czas z przyjaciółmi. Nie wydaje mi się, że bym była

w stanie napisać tu coś bardziej wyszukanego .. Czego chcę? Zdecydowanie chcę dostać się do Trójki, do klasy pre IB. Oprócz tego, może coś osiągnę, będę światowej

sławy siatkarką, wyjadę do Londynu lub wymyślę

maszynę do podróżowania w czasie i będę zarabiał miliony. ; DD Przyszłość kryje wiele tajemnic, a póki co nie mam pojęcia, czego tak naprawdę pragnę ..

Monika Rejnsz

Jestem uczniem gimnazjum Gedanensis, który chce rozwijać swoje umiejętności w dalszym ciągu w V Liceum

Ogólnokształcącym. następnie wybrać się na studia ekonomiczne i zostać kimś w branży finansowej. myślę, że jest to dobry wybór i, że kiedyś w życiu uda mi się być szczęśliwym.

Wojciech Kościński

Pytanie o to, kim jestem, jest niebywale trudne, na daną jednostkę składa się bowiem wiele czynników, które z czasem się zmieniają. Tu powstaje pytanie, czy kiedyś będę tęsknił

za sobą aktualnym, czy wręcz przeciwnie. To pytanie zostawię bez odpowiedzi, tak by nigdy się nie rozczarować. No i to czego chcę? Aktualnie chciałbym być nieśmiertelny.

Bowiem da się to osiągnąć poprzez pamięć, którą pozosta

wimy po sobie. Wszyscy będziemy pamiętać takie postacie jak John Lennon czy Jimi Hendrix. Pomimo tego że

żyją w pamięci. I to oznacza niedoścignioną i upragnioną przez nas nieśmiertelność. Nie chcę po prostu pisać, że chce być pisarzem. Boję się, że to się kiedyś zmieni. I zostanę bezimiennym sprzedawcą warzyw.

Jędrzej Chrzastek

1. Kim jestem?
Nastolatka cieszącą się życiem. Mam przyjaciół, którym mogę zaufać i u

których mogę szukać wsparcia. Lubię wszelkie dziwactwa, coś co dla jednych może wydać się straszne, bądź "chore", dla

mnie najprawdopodobniej będzie wspaniałe. Kocham konie i w ogóle zwierzęta. Ale jazda konna jest czymś niezwykłym. Mogłabym przesiedzieć w siodle całe życie. Lubię rysować, malować, tworzyć.

Ze sztuką i końmi jestem związana od dziecka.
2. Czego chcę w życiu?
Na pewno poczucia spełnienia.

Jeśli będę mogła robić, co kocham, a dążę do tego, będę szczęśliwa. Chciałabym być grafikiem, a do tego móc brać udział w zawodach konnych. Na pewno będę starała się utrzymywać kontakt z moimi przyjaciółmi, kocham ich jak własne rodzeństwo. Wiadomo, wszystko może się zdarzyć, ale dążę do tego, by moje życie nie było rutyną.

Natalia Rozwadowska

Kim jestem?

Kilkoma filiżankami kawy, kilkoma nieudanymi esejami. Dobrą książką Oscara Wilde, przykrytą przez serię amerykańskich seriali, gdzieś we wnęce nad pucharkami z ostatnich mistrzostw. Dwoma, może trzema fotografiami - pastelowymi obrazkami na ścianach, ale tych nieużywanych - do popatrzenia, wspomnienia i zostawienia w spokoju.

Czego chcę od życia?

Trochę tego, trochę tamtego. Paru niespełnionych marzeń i

powodzenia siostry...

Skrzeli też bym chciała, ale po to, by nie stąpać

twardo po ziemi, mimo lat, które miną.

Weronika Piechota

Kim jestem?

Odpowiedź na to pytanie ciężko ująć w paru zdaniach. kim jestem, a raczej - kim staram się być? Sobą, a nie jest łatwo. hipokryzja, lenistwo połączone z dużymi ambicjami, brak umiejętności organiza-

cyjnych oraz puryzm językowy są moimi domenami. Jestem osobą, która zastanawia się, czy za parę lat po przeczytaniu

tych paru zdań spoważnieję, przejdę koło tego obojętnie, czy wybuchnę śmiechem. Czego pragnę?

Spokoju, jak każdy. spełnienia marzeń, szczęścia, wolności. Pragnę zdezonizować monotonię. zacząć postępować zgodnie z własnymi przemyśleniami, nie przeciwko nim. Odpo-

cząć, zebrać w sobie siły, by rozpocząć coś nowego i to właśnie zrobić.

Zuzanna Siemińska

wielu podróży autostopem. Może jeszcze godzin spędzonych na wyczekiwaniu i rzeczy, które po nim otrzymam. Kwiatów w wazonach i zięjącego pustką konta bankowego - kilka funtów zawiniętych w

skarpetkę, dużej walizki, poręcznych znajomych. Wiedzy i umiejętności, rozumu - ponad miarę. Kradzionych obrazów Van Gogha na ścianie i milczenia wśród myśli. Uśmiechu rodziców,

A oto jak widzą nas gimnazjaliści z pierwszej klasy!!!

Monika często w bluzach chadza,
wszystkich po kątach rozsadza.

Kodi mistrzu komputera,
że aż zazdrość nas rozpiera.

Przemek nie lubi
kowboi,
ale kocha blask swej
zbroi.

Agata jest bardzo
miła,
wszystkim
uśmiechy posyła.

Janek na desce
wywija, niczym
wielka żmija.

Teraz wierszyk o
Chopinie, który lubi
głośne brzmienie.

Wojtek,
wysokiej postury,
zawsze jest
ponury.

Weronika także

wygląda na ponurą,
bo dorównuje
Wojtkowi posturą.

Madzix lubi duży

szpan,

chłopców, ciuchy,
oraz fun.

Natalia pisze tak
krwawe

DO ZOBACZENIA! ;)

Zuzanna, chociaż artystka
nieokrzęsana,

jest przez wszystkich
uwielbiana.A

Miła? No cóż, Miła ze
swoją klasą dużo przeżyła,
i zdolna nad wyraz zawsze
była.

Jędrzeja lubią wszystkie
dziewczyny, nosi chustkę i
strzela poetyckie miny.

opowiadania, że aż nie
chce się jeść śniadania.

Marysia mądra

niesłuchanie,
choć często mówi
"Ty baranie".

Milena po szkole w kosza
gra,
do czego duży talent ma.

Piotrek Lango, zamiast
poloneza tańczy tango.

Nikoła, chociaż
dziewczyna wesola,
to przeraża ją szkoła